

Toegang van het publiek tot documenten 2020

Jaarverslag van het
Europees Parlement

VOORWOORD

Sinds 3 december 2001 geven het Parlement, de Raad en de Commissie toepassing aan Verordening (EG) nr. 1049/2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Overeenkomstig artikel 17, lid 1, van die verordening, moet elke instelling jaarlijks een verslag over het voorgaande jaar publiceren met vermelding van het aantal gevallen waarin zij toegang tot documenten heeft geweigerd, de redenen voor die weigering en het aantal niet in het register vermelde gevoelige documenten.

Overeenkomstig artikel 122, lid 6, van het Reglement van het Parlement, stelt het Bureau het in artikel 17, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 bedoelde jaarverslag vast.

METHODE

Het jaarverslag 2020 van het Parlement is opgesteld aan de hand van de volgende methode:

- cijfers over opgevraagde documenten verwijzen uitsluitend naar gespecificeerde documenten;
- besluiten om gedeeltelijk toegang te verlenen gelden als ingewilligde verzoeken;
- confirmatieve verzoeken kunnen verband houden met initiële besluiten om toegang te weigeren of met initiële besluiten om gedeeltelijk toegang te verlenen;
- de dag van registratie van het initiële verzoek bepaalt het jaar van het overeenkomstige confirmatieve verzoek.

INHOUDSOPGAVE

<i>Samenvatting</i>	4
<i>HOOFDSTUK I Verzoeken om toegang tot documenten in 2020 uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1049/2001</i>	5
A) Openbaar register van documenten van het Parlement.....	5
B) Cijfers met betrekking tot de verzoeken van het publiek om toegang tot documenten	6
C) Profielen van de verzoekers, zoals door henzelf aangegeven.....	9
<i>HOOFDSTUK II Trends en specifieke onderwerpen</i>	11
A) Aanpassing aan de realiteit van de COVID-19-pandemie	11
B) Verzoeken om toegang tot dialoogtabellen met meerdere kolommen	11
<i>HOOFDSTUK III Bij de Europese Ombudsman ingediende klachten en gerechtelijke procedures</i>	13
A) Ombudsman.....	13
A.1) In 2020 afgesloten klachtenprocedures	13
B) Rechterlijke toetsing	14
B.1) Nieuwe zaken	14
B.2) Lopende rechtszaken in 2020	14
<i>Slotopmerkingen</i>	16

Jaarverslag van het Europees Parlement inzake de toegang van het publiek tot documenten – 2020 (Artikel 17 van Verordening (EG) nr. 1049/2001)

Samenvatting

Cijfers

- Op 31 december 2020 bevatte de databank van het register 820 061 verwijzingen ten opzichte van 776 627 verwijzingen aan het eind van het vorige jaar.
- In 2020 raadpleegden 61 251 verschillende gebruikers de website van het openbaar register van het Parlement. In datzelfde jaar heeft het Parlement 442 verzoeken ontvangen via het onlineformulier, per brief of per e-mail, wat een daling is van 31 % ten opzichte van 2019.
- Van de 442 verzoeken hadden er 93 betrekking op de openbaarmaking van nog niet eerder vrijgegeven documenten.
- Het totale percentage ingewilligde verzoeken was in 2020 hoger dan 93 % en bleef dus stabiel ten opzichte van 2019.
- Het Parlement heeft de toegang geweigerd in 29 gevallen die voornamelijk betrekking hadden op verzoeken inzake administratieve documenten en documenten met betrekking tot leden van het Europees Parlement.
- In 10 gevallen heeft het Parlement gedeeltelijke toegang tot de opgevraagde documenten verleend.
- Met 8 confirmatieve verzoeken in de loop van het jaar nam het percentage confirmatieve verzoeken lichtjes af ten opzichte van 2019.

Tendensen

- Het Parlement heeft ongekende werkregelingen ingevoerd om het hoofd te bieden aan de gevolgen van de COVID-19-pandemie.
- Verzoekers bleven veel belangstelling tonen voor interinstitutionele wetgevingsonderhandelingen, waarbij de dialoogtabel met meerdere kolommen de grootste categorie vormde bij de verzoeken inzake voorheen niet openbaar gemaakte documenten.

HOOFDSTUK I

Verzoeken om toegang tot documenten in 2020 uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1049/2001

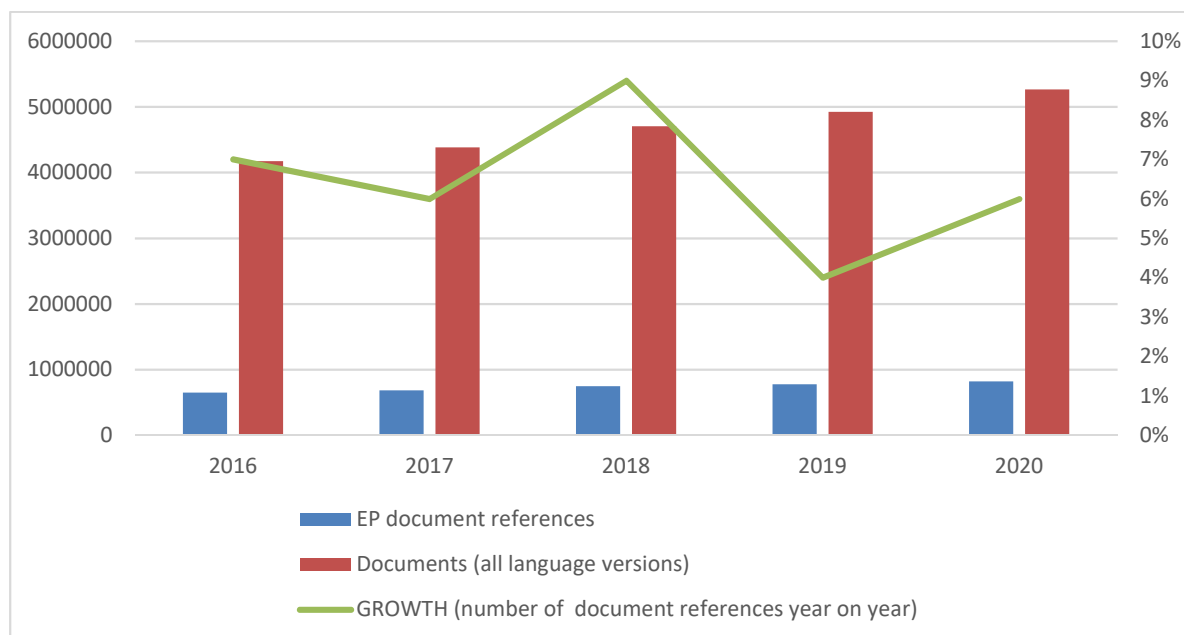
De in dit deel besproken cijfers en statistieken maken het mogelijk tendensen vast te stellen inzake de toegang van het publiek tot documenten. Deze cijfers en statistieken bieden het publiek ook een breder inzicht in de wijze waarop het Parlement toepassing geeft aan Verordening (EG) nr. 1049/2001.

A) Openbaar register van documenten van het Parlement

Het openbaar register van documenten van het Parlement werd in 2002 opgezet om de transparantie te vergroten en het gemakkelijker te maken voor het publiek om toegang te krijgen tot de documenten van de instelling, in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 1049/2001. Het register bevat verwijzingen naar rechtstreeks toegankelijke documenten, hoofdzakelijk wetgevingsdocumenten, en zo mogelijk andere categorieën documenten. Tevens bevat het register ook een portaal waar het publiek verzoeken kan indienen om toegang tot documenten die niet rechtstreeks toegankelijk zijn.

Met een stijging van bijna 6 % ten opzichte van het vorige jaar was het aantal verwijzingen naar documenten in de databank van het register op 31 december 2020 opgelopen tot 820 061 (dit komt neer op 5 264 040 documenten, rekening houdend met de verschillende taalversies). Er werd geen gevoelig document in de zin van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 in het openbaar register opgenomen.

(Figuur 1) Evolutie van het openbaar register van documenten van het Parlement

De website van het openbaar register van documenten werd 65 795 keer bezocht door 61 251 verschillende gebruikers. Bij de vaststelling van dit cijfer is geen rekening gehouden

met bezoeken via andere platforms die aan de databank van het register zijn gekoppeld, zoals platforms van de parlementaire commissies en webpagina's van de denktank van het Parlement.

Haast alle documenten in het openbaar register van documenten van het Parlement kunnen rechtstreeks worden gedownload via de website, in overeenstemming met artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 waarin is bepaald dat de instellingen hun documenten zo veel mogelijk rechtstreeks toegankelijk moeten maken. De documenten die niet rechtstreeks kunnen worden geraadpleegd, kunnen beschikbaar worden gesteld na een verzoek daartoe via het onlineformulier¹ of per e-mail.

De vormgeving en de structuur van de website van het openbaar register van documenten is op een aantal punten gewijzigd om de toegankelijkheid en gebruiksvriendelijkheid te verbeteren. In dit verband werd het grafische ontwerp van de website bijgewerkt, en de layout is nu compatibel met een breed scala aan apparaten en schermformaten. Tegelijkertijd leveren zoekopdrachten zinvoller en sneller resultaat op dankzij coderingsverbeteringen en een nieuwe zoekmachine, mede door de weergave van metadata en het gebruik van zeer efficiënte filters. Tot slot verschaft een nieuw analytisch kader inzicht in de manier waarop de website wordt gebruikt en maakt het passende toekomstige ontwikkelingen mogelijk.

B) Cijfers met betrekking tot de verzoeken van het publiek om toegang tot documenten

In 2020 heeft het Parlement 442 verzoeken ontvangen via het onlineportaal, per brief of per e-mail. 363 van die verzoeken hadden betrekking op gespecificeerde documenten, terwijl 79 verzoeken betrekking hadden op een onbepaald aantal documenten.

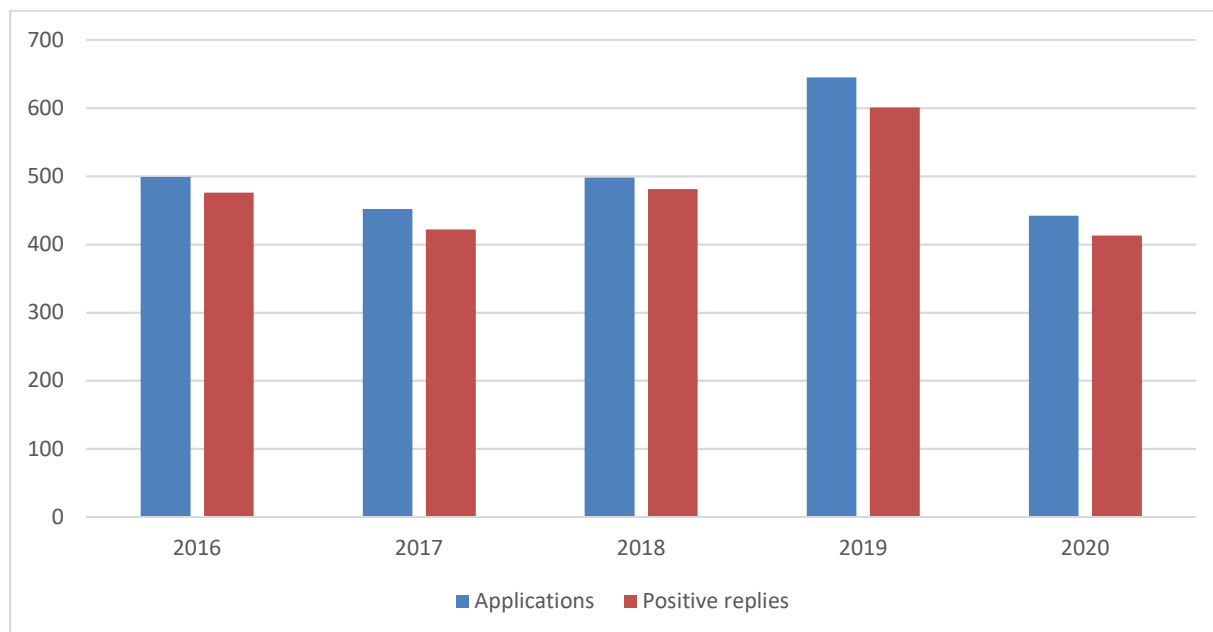
Overeenkomstig artikel 4, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 werd het Parlement door andere instellingen geraadpleegd over 38 verzoeken om toegang tot documenten die ten minste gedeeltelijk door het Parlement waren uitgegeven. Ongeveer een derde van die raadplegingen had betrekking op dialoogdocumenten. Omgekeerd heeft het Parlement 59 verzoeken behandeld waarvoor overleg met andere instellingen nodig was, aangezien de gevraagde documenten geheel of ten minste gedeeltelijk waren opgesteld door of afkomstig waren van een andere instelling. De overgrote meerderheid van deze verzoeken betrof dialoogdocumenten.

Bij 31 % van alle in de loop van het jaar ontvangen verzoeken ging het om een verzoek om toegang van het publiek tot hetzij "*alle documenten met betrekking tot*" een bepaald onderwerp hetzij "*alle documenten met informatie over*" een bepaald onderwerp.

Van de 442 in 2020 ontvangen verzoeken heeft het Parlement er 413 ingewilligd. In dit cijfer zijn 10 gevallen opgenomen waarin gedeeltelijk toegang werd verleend tot de opgevraagde documenten.

¹ <https://www.secure.europarl.europa.eu/RegistreWeb/requestdoc/secured/form.htm?language=NL>.

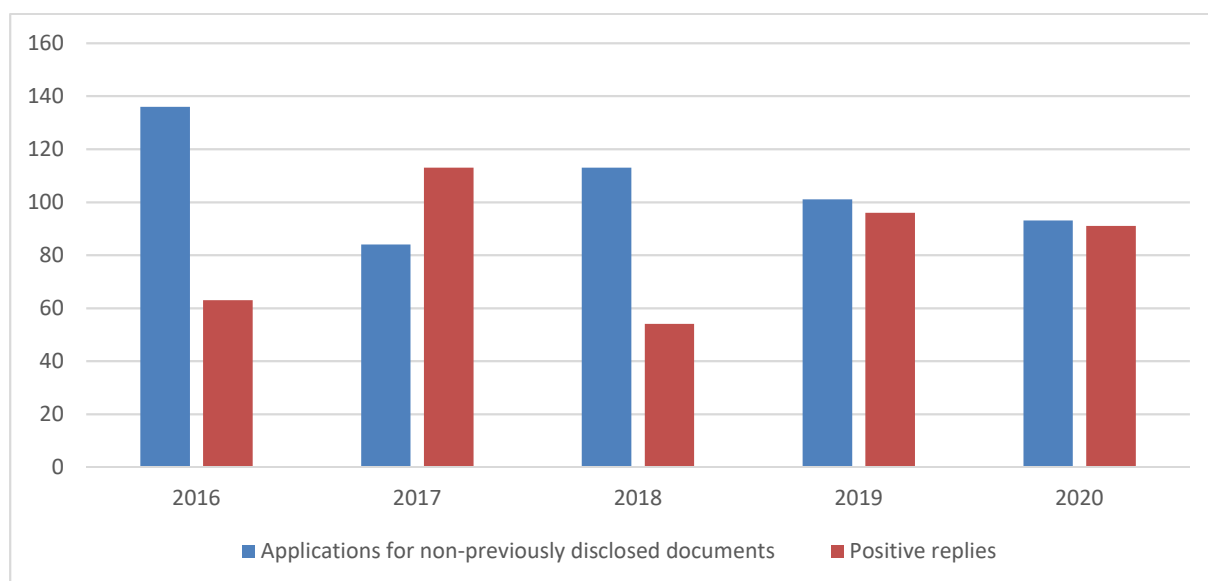
(Figuur 3) **Aantal ingediende en ingewilligde verzoeken**

Van de 442 verzoeken hadden er 93 betrekking op documenten die nog niet eerder openbaar waren gemaakt voor het publiek. Deze 93 verzoeken behelsden het openbaar maken van 1 173 van dergelijke documenten, wat neerkomt op een stijging van 103 % ten opzichte van 2019.

De meeste verzoeken om voorheen niet openbaar gemaakte documenten betroffen dialoogonderhandelingen (28 %), administratieve documenten en documenten van bestuursorganen (19 %) en documenten van commissies en delegaties (13 %).

(Figuur 4) **Aantal ingediende verzoeken m.b.t. nog niet eerder openbaar gemaakte documenten en aantal ingewilligde verzoeken**

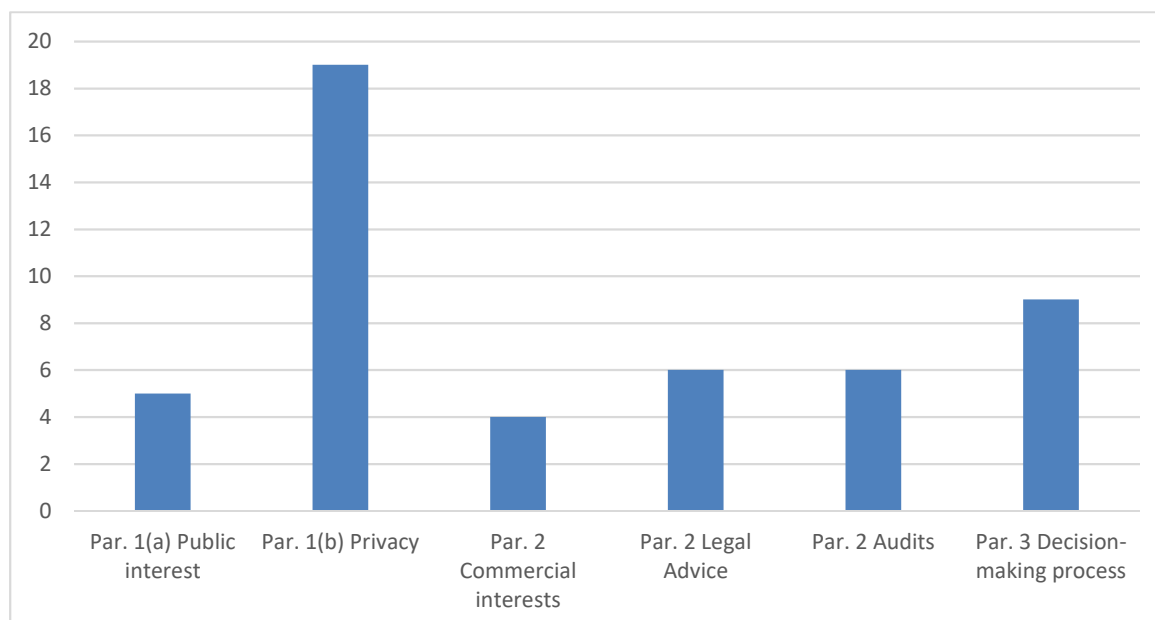
In 2020 nam de secretaris-generaal 39 besluiten overeenkomstig artikel 12, lid 3, van het besluit van het Bureau over de regeling inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement², waarbij in 29 gevallen de toegang tot documenten werd geweigerd en in 10 gevallen gedeeltelijke toegang werd verleend.

De besluiten waarbij de toegang werd geweigerd of gedeeltelijke toegang werd verleend, betroffen een brede waaier aan onderwerpen en documenten. In ongeveer een kwart van die gevallen was de weigering om toegang te verlenen gebaseerd op het feit dat werd verzocht om toegang tot documenten die zich niet in het bezit bevonden van het Parlement zoals bedoeld in artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1049/2001. Negen besluiten hadden betrekking op kosten van de leden van het Europees Parlement. Voorts betroffen 7 besluiten administratieve documenten en 4 besluiten juridische adviezen.

Er waren 8 confirmatieve verzoeken³. In elk van die gevallen bevestigde de instelling haar aanvankelijke standpunt.

De besluiten waarbij de toegang werd geweigerd of slechts gedeeltelijk werd verleend, berustten op verschillende uitzonderingen en hadden hoofdzakelijk betrekking op de noodzakelijke bescherming van de persoonlijke levenssfeer en integriteit van personen (artikel 4, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1049/2001), van het besluitvormingsproces van de instelling (artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1049/2001), van het doel van inspecties, onderzoeken en audits (artikel 4, lid 2, derde streepje, van Verordening (EG) nr. 1049/2001) en van juridisch advies (tweede streepje van artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1049/2001).

(Figuur 4) ***Uitzonderingen op grond van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1049/2001***

² Besluit van het Bureau van 28 november 2001 over de regeling inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement (PB C 216 van 22.7.2011, blz. 19).

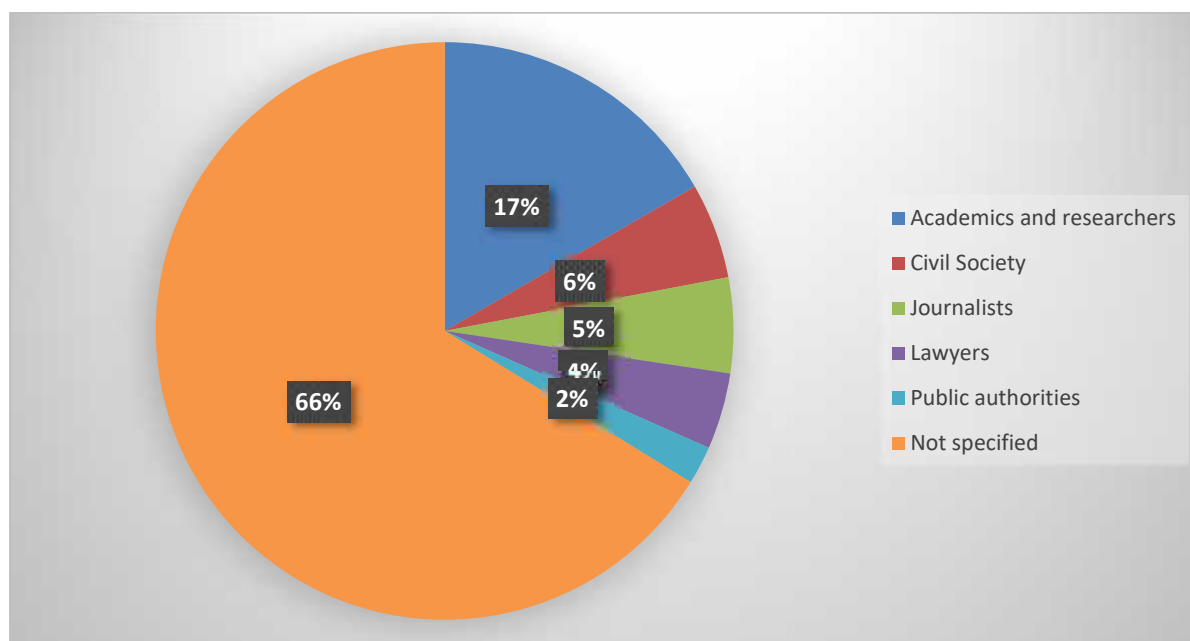
³ Confirmatieve verzoeken kunnen worden ingediend in verband met gehele of gedeeltelijke weigeringen en strekken ertoe de instelling haar standpunt te doen herzien (artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1049/2001).

Samenvattend bleef het totale percentage van door het Parlement ingewilligde verzoeken met ongeveer 93 % nog altijd hoog.

C) Profielen van de verzoekers, zoals door henzelf aangegeven⁴

Ook dit jaar werden de meeste verzoeken ingediend door academici en onderzoekers. 15 % van de verzoekers behoort tot deze categorie. Daarna volgen de verzoekers uit het bedrijfsleven, milieuorganisaties en andere belangenvertegenwoordigers. Samen dienden zij circa 5 % van de verzoeken in. In 2020 was slechts 5 % van de verzoekers journalist.

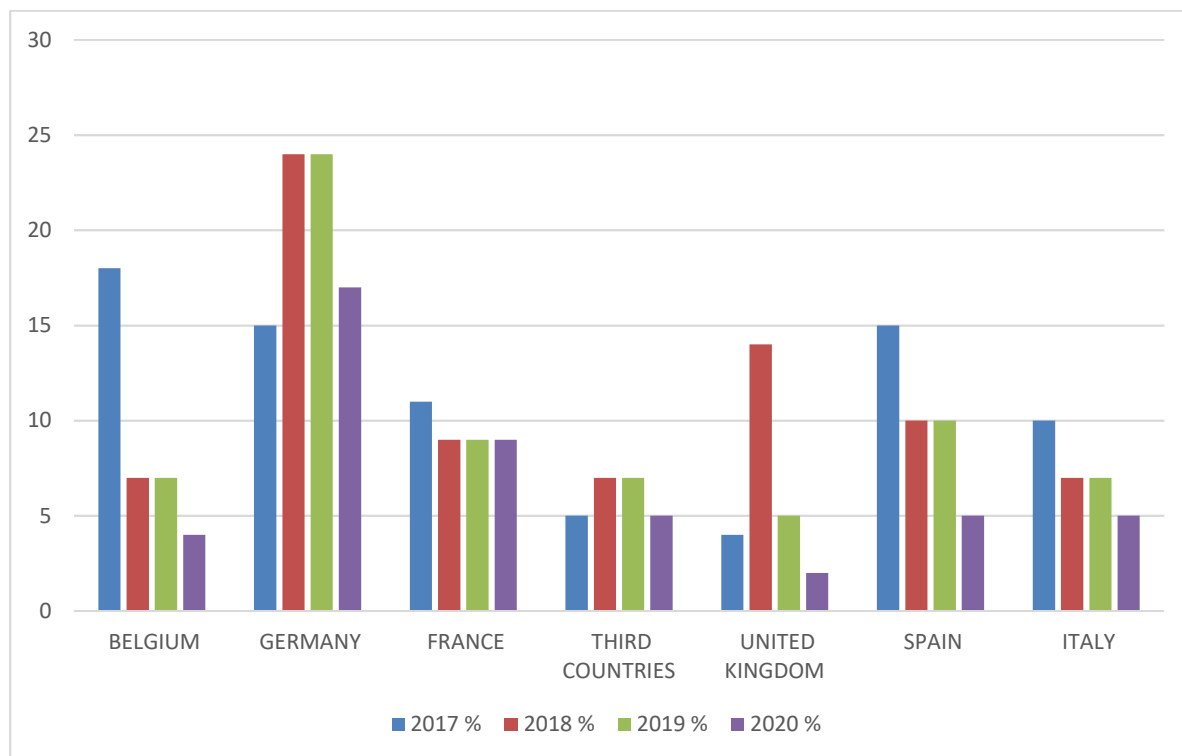
(Figuur 5) **Beroepsprofiel van de verzoekers in 2020**

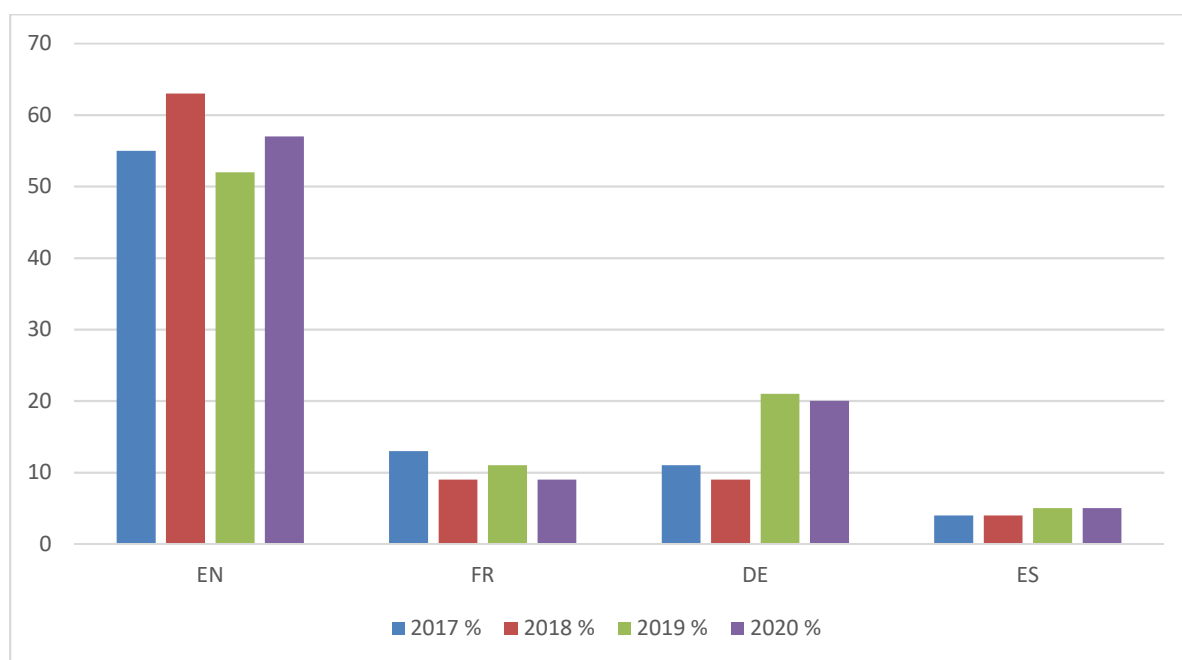
De geografische spreiding van de verzoeken over de lidstaten is, voor zover het Parlement daarvan op de hoogte werd gebracht, licht gewijzigd. Terwijl in 34 % van de verzoeken geen melding werd gemaakt van het land van vestiging van de verzoeker, was ongeveer 17 % van alle verzoeken afkomstig van personen die verklaarden in Duitsland te zijn gevestigd, 9 % in Frankrijk, 5 % in Spanje, nog eens 5 % in Italië en 4 % in België. Circa 5 % van het totale aantal verzoekers verklaarde ingezetene van een derde land te zijn. Hierbij werden verzoekers uit het Verenigd Koninkrijk beschouwd als verzoekers afkomstig uit een lidstaat, overeenkomstig artikel 122 van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie. Overigens is het aantal en het aandeel verzoeken van zelfbenoemde Britse ingezetenen aanzienlijk gedaald ten opzichte van voorgaande jaren.

⁴ Gegevens over profielen van verzoekers worden verzameld op basis van door verzoekers verstrekte informatie. Verzoekers zijn echter krachtens Verordening (EG) nr. 1049/2001 niet verplicht om persoonsgegevens te verstrekken. Meerdere verzoekers hebben daadwerkelijk ervoor gekozen hun beroep niet te vermelden. Dit is met name het geval bij verzoeken die per e-mail zijn ingediend.

(Figuur 6) **Geografische spreiding**

(Figuur 7) **Verdeling naar taal**

Engels bleef wel de meest gebruikte taal voor verzoeken (57 %), gevolgd door Duits (20 %), Frans (9 %) en Spaans (5 %).

HOOFDSTUK II

Trends en specifieke onderwerpen

A) *Aanpassing aan de realiteit van de COVID-19-pandemie*

Ondanks een van de grootste recente volksgezondheids crises als gevolg van de COVID-19-pandemie, heeft het Parlement dankzij een aantal maatregelen zijn essentiële activiteiten kunnen voortzetten en tegelijkertijd de gezondheid van de leden, het personeel en de bezoekers kunnen beschermen. Om het risico op besmetting met het COVID-19-virus en de verspreiding ervan door leden, personeelsleden en andere personen in zijn gebouwen te beperken, moest het Parlement specifieke werkregelingen invoeren. Deze werkregelingen behelsden het beperken van de toegang tot de gebouwen van het Parlement en 100 % telewerken voor de meeste personeelsleden, tenzij hun fysieke aanwezigheid absoluut noodzakelijk was. Dit vereiste snelle aanpassingen van de IT-systemen en -capaciteit van het Parlement om telewerken op een veel grotere schaal dan ooit tevoren mogelijk te maken, alsook van de werkprocessen, waarbij er geen sprake meer was van persoonlijke interactie of fysieke aanwezigheid op kantoor.

Ondanks de uitdagingen die met de pandemie gepaard gingen, slaagde het Parlement erin de termijnen met betrekking tot procedures inzake de toegang van het publiek tot documenten na te leven. Zodoende zorgde het Parlement voor de eerbiediging van de rechten van verzoekers die toegang vroegen tot de gevraagde documenten, zelfs onder deze uitzonderlijke omstandigheden.

B) *Verzoeken om toegang tot dialoogtabellen met meerdere kolommen*

De belangstelling van het publiek voor interinstitutionele wetgevingsonderhandelingen is het afgelopen jaar niet verminderd. In 2020 heeft het Parlement 48 verzoeken om toegang van het publiek tot dialoogtabellen met meerdere kolommen ontvangen en verwerkt, terwijl het 13 keer werd geraadpleegd over dergelijke bij de Raad of de Commissie ingediende verzoeken. Verzoeken inzake dialoogtabellen met meerdere kolommen blijven dan ook de grootste categorie van voorheen niet openbaar gemaakte documenten die in 2020 het voorwerp van een verzoek vormden.

Dialoogtabellen met meerdere kolommen bevatten de beginstandpunten van de Commissie, de Raad en het Parlement in drie afzonderlijke kolommen, alsook een vierde kolom met de compromissen waarover tijdens dialoogvergaderingen voorlopig overeenstemming is bereikt, vaak met opmerkingen over de voortgang van de onderhandelingen. De inhoud van de dialoogtabellen met meerdere kolommen is afkomstig van zowel het Parlement als van de Raad en de Commissie. Daarom zijn deze tabellen gezamenlijk opgestelde documenten en moet de instelling waarbij een verzoek om toegang tot een dergelijk document is ingediend in beginsel de andere twee instellingen raadplegen om te bepalen of de tabel openbaar kan worden gemaakt dan wel of de toegang tot die tabel geheel of gedeeltelijk moet worden geweigerd op grond van een uitzondering op het recht van toegang.

Deze raadplegingen vinden plaats conform het memorandum van overeenstemming dat door de diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie is gesloten om de

raadplegingen uit hoofde van artikel 4, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie snel te behandelen en om tegenstrijdige besluiten van de instellingen te voorkomen. Deze raadplegingsprocedure kan echter een aantal uitdagingen met zich meebrengen.

De belangstelling van het publiek voor de openbaarmaking van dialoogtabellen met meerdere kolommen is relatief groot. Bij de tabellen gaat het echter meestal om zeer lange documenten (vaak honderden pagina's) en een volledige beoordeling per geval, zoals de rechtspraak nog steeds vereist, kan behoorlijk tijdrovend zijn. Om die reden moest het Parlement de termijn om te antwoorden op verzoeken inzake dialoogdocumenten vaak verlengen met 15 werkdagen, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1049/2001.

Deze uitdagingen op het gebied van de termijnen worden soms nog groter door uiteenlopende standpunten over openbaarmaking tussen de instellingen en het belang om het beginsel van loyale samenwerking te eerbiedigen, aangezien het memorandum van overeenstemming niet specifiek voorziet in een mechanisme voor het verzoenen van verschillende standpunten.

In 2020 was het Parlement, na een grondige beoordeling, steeds van mening dat de opgevraagde dialoogtabellen met meerdere kolommen volledig openbaar konden worden gemaakt, soms met weglating van resterende persoonsgegevens van ambtenaren die de tabellen hadden opgesteld. In de overgrote meerderheid van de gevallen waren de Raad en de Commissie het eens met de aanpak van het Parlement.

HOOFDSTUK III

Bij de Europese Ombudsman ingediende klachten en gerechtelijke procedures

Bij de Europese Ombudsman ingediende klachten en gerechtelijke procedures die worden aangespannen met betrekking tot de tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr.1049/2001 door het Parlement, kunnen voor de administratieve diensten een gelegenheid vormen om haar werkwijzen met betrekking tot toegang tot documenten bij te schaven, ongeacht de uitkomst van de desbetreffende procedure. In dit hoofdstuk wordt verslag uitgebracht over de klachten die in 2020 door de Ombudsman zijn behandeld, en over een zaak die aanhangig is vanwege de instelling van een hogere voorziening bij het Hof van Justitie tegen een beschikking van het Gerecht.

A) Ombudsman

A.1) In 2020 afgesloten klachtenprocedures

– Klacht 1498/2019

Deze klacht had betrekking op de gebruikelijke werkwijze van het Parlement om – met het oog op rechtszekerheid en de naleving van de wettelijke termijnen voor de indiening van een confirmatief verzoek en de daaropvolgende rechtsmiddelen – zijn besluiten inzake toegang van het publiek tot documenten aan verzoekers mee te delen per aangetekende brief met ontvangstbevestiging. In dit specifieke geval vroeg de verzoeker hem het besluit elektronisch te doen toekomen, via het onlineplatform waarvan hij gebruik had gemaakt om het verzoek in te dienen. Het Parlement heeft dit echter geweigerd om te kunnen voldoen aan Verordening (EU) 2018/1725, aangezien een dergelijk besluit automatisch online zou zijn gepubliceerd, met inbegrip van de in het besluit vermelde persoonsgegevens.

De Ombudsman was het eens met de beoordeling van het Parlement betreffende de behoefte aan rechtszekerheid, en verklaarde dat er geen sprake was van wanbeheer.

– Klacht 63/2020

Het Parlement weigerde toegang te verlenen tot een foto van een EP-lid die niet in het bezit was van de instelling, aangezien deze foto kort na het maken ervan was verwijderd omdat hij niet voldeed aan redactionele en institutionele vereisten. Verzoeker was van mening dat het Parlement de foto pas had verwijderd nadat hij zijn verzoek had ingediend.

De Ombudsman was van mening dat de bewering van het Parlement dat het de foto niet had en dus geen toegang ertoe kon verlenen, aannemelijk was, en dat verzoeker het door het Hof van Justitie bevestigde rechtsvermoeden van waarheidsgetrouwheid met betrekking tot deze bewering niet had weerlegd. Er werd dan ook geen wanbeheer vastgesteld.

– Klacht 684/2020

De klacht betrof een weigering van toegang van het publiek tot de gegevensbeschermingseffectbeoordeling (DPIA) met betrekking tot de software en diensten die waren ontwikkeld voor de voorbereidende fase van de verkiezingen voor het Europees Parlement in 2019. De toegang werd geweigerd ter bescherming van het doel van inspecties, onderzoeken en audits, zoals bepaald in artikel 4, lid 2, derde streepje, van Verordening (EG) nr. 1049/2001.

Toen het Parlement zijn besluit over het confirmatief verzoek nam, voerde de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming (EDPS) nog steeds een inspectie uit die onder meer was gericht op de maatregelen die het Parlement had genomen om de in de DPIA vastgestelde risico's aan te pakken. Op dat moment had de EDPS de conclusies van zijn onderzoek nog niet gepresenteerd, met inbegrip van de validering van de maatregelen die waren genomen om te voorkomen dat persoonsgegevens door derden werden verwerkt. De Ombudsman sloot zijn procedure af met de bevinding dat verder onderzoek niet gerechtvaardigd was.

Op basis van een nieuw, afzonderlijk verzoek dat bij het Parlement werd ingediend nadat de desbetreffende inspectie van de EDPS was afgerond, verleende het Parlement gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten, nadat het persoonsgegevens en commercieel gevoelige informatie had bewerkt, zoals vereist bij artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1049/2001.

B) Rechterlijke toetsing

B.1) Nieuwe zaken

Besluiten van het Parlement inzake toegang tot documenten worden zelden aangevochten. In 2020 werd geen beroep tot nietigverklaring ingesteld bij het Gerecht.

B.2) Lopende rechtszaken in 2020

Zaak T-421/17 (Hogere voorziening: zaak C-761/18 P), Leino-Sandberg/Parlement

In juli 2017 stelde een hoogleraar Europees Recht een beroep in tot nietigverklaring van een besluit van het Parlement om de toegang van het publiek tot een besluit van het Parlement van 8 juli 2015 te weigeren omdat dit laatste besluit werd aangevochten bij het Hof, in zaak T-540/15 - De Capitani/Parlement, en de openbaarmaking ervan die rechtszaak zou hebben ondermijnd.

In 2018 heeft het Gerecht geoordeeld dat het beroep zonder voorwerp was geraakt, en de verzoekster dus geen belang meer had bij de beslechting van de zaak, aangezien verzoekster uiteindelijk toegang had gekregen tot het betreffende document, zij het door openbaarmaking van het document door een derde. De verzoekster heeft tegen deze beschikking hogere voorziening ingesteld bij het Hof van Justitie, waarbij zij aanvoerde dat de beschikking op een onjuiste rechtsopvatting was gebaseerd, voor zover werd geoordeeld dat het beroep geen voorwerp meer had en er geen procesbelang meer bestond.

In januari 2021 heeft het Hof van Justitie de bestreden beschikking vernietigd en de zaak

terugverwezen naar het Gerecht. Het Hof heeft namelijk het middel van de hogere voorziening aanvaard waarin verzoekster stelde dat de vordering niet zonder voorwerp was geraakt. Aangezien verzoekster uitsluitend toegang tot het litigieuze document had verkregen na openbaarmaking door een derde en het Parlement de toegang tot dat document bleef weigeren, kan volgens het Hof niet worden geoordeeld dat verzoekster de in Verordening nr. 1049/2001 bedoelde toegang tot dat document had verkregen, noch dat verzoekster er bijgevolg – enkel door die openbaarmaking – niet langer belang bij had om de nietigverklaring van dat besluit te vorderen.

De zaak voor het Gerecht is nog aanhangig.

Slotopmerkingen

Het jaar 2020 werd zonder twijfel gekenmerkt door de gevolgen van de COVID-19-pandemie en de maatregelen die het Parlement nam om ervoor te zorgen dat het, ondanks de pandemie, al zijn functies kon blijven vervullen en zijn wettelijke verplichtingen, waaronder diegene bepaald in Verordening (EG) nr. 1049/2001, kon nakomen. Dankzij deze zorgvuldig overwogen maatregelen en de inzet van zijn personeel heeft het Parlement zich aangepast aan de nieuwe omstandigheden en de onverwachte uitdagingen met succes het hoofd geboden. Met betrekking tot de toegang van het publiek tot documenten hield dit in dat de wettelijke termijnen om verzoekers te antwoorden, volledig in acht werden genomen.